

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci navrhovatelky: **Mgr. J. Z.**, proti odpůrci: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – úpravy směrné části Územního plánu města Brna (ÚPmB) – ul. Došlíkova S 34/12 ze dne 10. 10. 2012, č. j. MMB/0325043/2012, sp. zn. 4100/OÚPR/MMB/0325043/2012, a úpravy směrné části Územního plánu Města Brna (ÚPmB) – navýšení IPP při ulici Došlíkova, k. ú. Židenice S 21/11 ze dne 10. 10. 2011, č. j. MMB/0207532/2011/Krz, sp. zn. 4100/OÚPR/MMB/0207532/2011, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Oviedo, s.r.o.**, se sídlem Sochorova 3178/23, Brno, zast. Mgr. Zdeňkem Jouklem, advokátem se sídlem Jakubské náměstí 580/4, Brno, **II) M. H.**, **III) Ing. A. F.**, **IV) V. S.**, zast. Mgr. Marií Mikulíkovou, advokátkou se sídlem Jakubské náměstí 580/4, Brno, **V) L. B.**, **VI) P. D.**, **VII) Ing. K. B.**, v řízení o kasačních stížnostech odpůrce, osoby zúčastněné na řízení I) a osoby zúčastněné na řízení IV) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2019, č. j. 63 A 3/2019 - 118, o návrzích odpůrce a osoby zúčastněné na řízení I) na přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem,

takto:

Kasačním stížnostem odpůrce a osoby zúčastněné na řízení I) **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I.

[1] Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem vyhověl návrhu navrhovatelky a zrušil ke dni 3. 1. 2018 opatření obecné povahy – úpravu směrné části Územního plánu města Brna (ÚPmB) – ul. Došlíkova S 34/12 ze dne 10. 10. 2012, č. j. MMB/0325043/2012, sp. zn. 4100/OÚPR/MMB/0325043/2012, a úpravu směrné části Územního plánu Města Brna (ÚPmB) – navýšení IPP při ulici Došlíkova, k. ú. Židenice S 21/11 ze dne 10. 10. 2011, č. j. MMB/0207532/2011/Krz, sp. zn. 4100/OÚPR/MMB/0207532/2011 (dále „opatření obecné povahy“). Dospěl k závěru, že tato změna, kterou byl navýšen index podlažních ploch, byla provedena v rozporu se zákonem.

[2] Osoba zúčastněná na řízení I) a odpůrce podali proti rozsudku krajského soudu kasační stížnosti spojené s návrhy na přiznání odkladného účinku.

[3] Osoba zúčastněná na řízení I) v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že na ploše dotčené opatřením obecné povahy hodlá postavit bytové domy, což po zrušení opatření obecné povahy není možné, neboť v důsledku zrušení opatření obecné povahy dojde také ke zrušení navazujících rozhodnutí o umístění stavby. V důsledku nízkého indexu podlažních ploch nebude možné realizovat ani obdobné projekty. V souvislosti s přípravou výstavby již vynaložila náklady přesahující 47 milionů Kč, které z převážné části pocházejí z cizích zdrojů. Zmařením projektu dojde k nevratné ztrátě vynaložených nákladů, neboť dosavadní výstupy není možné využít jiným způsobem; část prostředků, získaných na základě rezervačních smluv, bude muset vrátit. Pozemky dotčené opatřením obecné povahy budou znehodnoceny a doposud nevyčíslitelnou škodu představuje také ušlý zisk. Výkon rozsudku krajského pro ni bude mít likvidační účinek a projeví se negativně také ve sféře zájemců o bydlení a věřitelů. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti naopak nezpůsobí jiným osobám významnější újmu, v důsledku výstavby naopak dojde k rozvoji občanské vybavenosti, zatraktivnění celé lokality a zhodnocení nemovitosti navrhovatelky. Nebude ani v rozporu s veřejným zájmem, neboť budování bytového fondu je ve veřejném zájmu.

[4] Odpůrce v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že rozsudek krajského soudu vytvořil právní stav, kdy jsou správní rozhodnutí a závazná stanoviska vydaná v dotčeném území zrušitelná pro nesoulad s územním plánem. Odpůrce by měl zároveň neprodleně vyhotovit nové úplné znění územního plánu a podle něj rozhodovat a vydávat nová závazná stanoviska. Taková situace je nepřijatelná v situaci, kdy se dva senáty krajského soudu neshodují v posouzení věcně shodné záležitosti a Nejvyšší správní soud (dále „NSS“) nerozhodl, který z názorů je správný. Odpůrce by nadto, pokud by odkladný účinek kasační stížnosti přiznán nebyl a NSS následně rozsudek krajského soudu zrušil, výše zmíněným následkům čelil opakovaně. V důsledku toho by mu hrozilo nárokování náhrady škody za nesprávný úřední postup od osoby zúčastněné na řízení I), a to v řádech desítek milionů korun, jakož i od jiných osob, které by odpůrce zmíněným postupem poškodil.

[5] Osoba zúčastněná na řízení I) vyjádřila souhlas s důvody návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odpůrce a dodala, že od počátku byla v dobré víře, že jí zamýšlená výstavba je v souladu s územním plánem a odpůrce je dostatečně personálně a odborně vybaven, aby územní plán nezatížil vadami. Přiznání odkladného účinku je žádoucí také s ohledem na to, že v řízení před krajským soudem došlo ke zkrácení procesních práv osoby zúčastněné na řízení IV), která proto bude rovněž podávat kasační stížnost, přičemž nevyhnutelným důsledkem této kasační stížnosti musí být zrušení napadeného rozsudku.

[6] Navrhovatelka k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I) uvedla, že může dojít nanejvýš k oddálení realizace stavebního záměru, a proto není její hodnocení případné újmy správné. Osoba zúčastněná na řízení I) nadto nese podnikatelské riziko se záměrem spojené, přičemž její soukromý zájem nemůže převážet nad veřejným zájmem na řádném a zákonném správním řízení. Podle judikatury

pokračování

NSS navíc existuje veřejný zájem na posouzení zákonnosti změny územního plánu, který brání přiznání odkladného účinku, a tudíž umožnění realizace stavebních projektů. V důsledku toho zpravidla není odkladný účinek kasačním stížnostem odpůrců či osob zúčastněných na řízení přiznáván, zrušil-li krajský soud územně plánovací dokumentaci. Návrh odpůrce na přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti pak obsahuje v části týkající se správních rozhodnutí a závazných stanovisek pouze hypotetická tvrzení. Úplné znění územního plánu odpůrce vyhotovovat nemusí, neboť by to s ohledem na přípravu nového územního plánu bylo nadbytečné. Z judikatury NSS je pak již zřejmé, ke kterému z názorů zaujatých různými senáty krajského soudu se soud přiklonil, přičemž pokud odpůrce nechce do rozhodnutí NSS o kasačních stížnostech rozhodovat o záměrech stavebníků, může řízení přerušit. Záměrem odpůrce je tak pouze umožnit realizaci záměru osoby zúčastněné na řízení I) a učinit právní obranu navrhovatelky neúčinnou a bezpředmětnou. Přiznáním odkladného účinku by tudíž došlo k mnohem větší újmě nejen navrhovatelce a jiným osobám, ale také veřejnému zájmu.

[7] Ostatní účastníci řízení o kasační stížnosti a osoby zúčastněné na řízení se k návrhům na přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem nevyjádřili.

[8] Kasační stížnost nemá podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek, NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] NSS dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I) nejsou splněny.

[10] Přiznání odkladného účinku její kasační stížnosti by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Mělo by totiž za následek pozastavení právních účinků rozsudku krajského soudu, a tedy „obživení“ opatření obecné povahy a umožnění realizace stavebních záměrů na pozemcích ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení I). Ta o přiznání odkladného účinku přitom žádá implicitně právě proto, aby mohla pokračovat v realizaci svých stavebních záměrů. Přiznáním odkladného účinku by tak mohlo dojít k narušení právní jistoty a kontinuity, neboť by došlo ke změně dosavadního stavu v daném území, což je nežádoucí vzhledem k právní jistotě všech dotčených osob. Případná realizace stavebního záměru na podkladě, který krajský soud prohlásil za nezákonný, by přitom byla nevratným zásahem do dotčeného území (srov. usnesení NSS ze dne 19. 1. 2016, č. j. 8 As 152/2015 - 64, a ze dne 12. 3. 2014, č. j. 3 As 15/2014 - 60). Naopak nepřiznáním odkladného účinku nejenže nedojde ke změně současného stavu, ale navíc bude platit stav, který tu byl v době platnosti územního plánu před přijetím zrušeného opatření obecné povahy, kterým byl navýšen index podlažních ploch (srov. obdobně usnesení NSS ze dne 9. 1. 2013, č. j. 8 As 1/2012 - 48, či ze dne 4. 7. 2017, č. j. 2 As 187/2017- 93).

[11] Ekonomické důvody na straně osoby zúčastněné na řízení I) zároveň nemohou převážet nad veřejnými zájmy na hospodárném využívání zastavěného území, ochraně nezastavěného území a nezastavitelných pozemků, ochraně krajiny a přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území, jakož i veřejným zájmem na tom, aby konkrétní činnosti v území a stavební práce probíhaly v souladu se zákonem (usnesení č. j. 8 AOs 1/2012 - 48, jakož i další rozhodnutí citovaná v předchozím bodě). Konkrétní a doložená újma, která má osobě zúčastněné na řízení I) hrozit, je přitom právě a pouze ekonomické povahy, neboť spočívá v tom, že nebude moci po určitou dobu postupovat v realizaci stavebního záměru, což může vést k tomu, že bude nucena vrátit kauci zájemcům o byty. Soudu naopak není zřejmé, proč by mělo dojít ke ztrátě veškerých nákladů osoby zúčastněné na řízení I), které v souvislosti s výstavbou na daném území vynaložila, či proč by měl rozsudek krajského soudu vést k její likvidaci v důsledku zmaření záměru, neboť tento rozsudek, nehledě na případné rozhodnutí NSS o kasačních stížnostech, s definitivní platností nevylučuje budoucí realizaci záměru osoby zúčastněné na řízení I) v původně zamýšlené podobě. NSS se proto neztotožnil s jejím názorem, že v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti jí hrozí nepoměrně větší újma, než kdyby byl odkladný účinek přiznán.

[12] Podmínky pro přiznání odkladného účinku nejsou splněny ani v případě kasační stížnosti odpůrce.

[13] Odkladný účinek lze přiznat pouze v případě hrozby *konkrétní* nenahraditelné újmy. Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se proto očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k tvrzením uplatněným v návrhu. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (usnesení NSS ze dne 28. 3. 2013, č. j. 9 AOs 1/2013 - 59, a ze dne 24. 7. 2013, č. j. 6 AOs 2/2013 - 50). Protože odpůrce není v tomto řízení nositelem veřejných subjektivních práv, je na něm, aby konkrétně tvrdil a doložil, v čem má spočívat nenahraditelná újma, která může vzniknout důležitému veřejnému zájmu (srov. usnesení NSS ze dne 12. 7. 2018, č. j. 9 As 171/2018 - 35). Odpůrce však převážně obecně nastiňuje právní důsledky rozsudku krajského soudu a hovoří o rozhodnutích a závazných stanoviscích, aniž by *konkrétně* tvrdil a doložil, v čem má spočívat nenahraditelná újma důležitému veřejnému zájmu. Jediné konkrétnější tvrzení odpůrce o případné újmě se týká nároku osoby zúčastněné na řízení na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Jak však NSS uvedl již výše ve vztahu k návrhu osoby zúčastněné na řízení I), ekonomické důvody nemohou samy o sobě v projednávaném případě převážet nad jinými veřejnými zájmy, tvrzení o případném vzniku nároku na náhradu škody je nadto přinejmenším spekulativní (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 9. 2018, sp. zn. 30 Cdo 3079/2016). Ani návrh odpůrce proto NSS neshledal důvodným.

pokračování

[14] NSS dodává, že nepřiznáním odkladného účinku kasačním stížnostem nepředvídá výsledek řízení o nich či o kasačních stížnostech jiných stěžovatelů; výsledek řízení o kasační stížnosti či důvody uplatněné v kasačních stížnostech proto pochopitelně ani nemůže zohlednit při posuzování návrhů na přiznání odkladného účinku.

[15] Z výše uvedeného vyplývá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasačním stížnostem odkladný účinek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. února 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu